

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE PENTRU UNITATEA CRESTINILOR 18 - 25 IANUARIE 2014

A keresztény egység
imahete

Gebetswoche für die
Einheit der Christen

*“Oare s-a împărțit Hristos?”
(1Cor 1,13)*

CUPRINS

*Mesajele de binecuvântare
ale conducătorilor de
Biserici*

*Citirile biblice pentru fiecare
zi*

TARTALOM

*Az Egyházak vezetőinek
köszöntői*

*Az imahét nyolc napjának
mindegyikére szóló bib-
liaolvasási igehelyek*

INHALT

*Die Grußbotschaften der
Kirchenleitungen*

*Schriftlesungen für jeden
Tag*

Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – AIDRom

BUCUREȘTI 2

CP 48-41

Tel.: 021.210.46.87

021.212.07.98

e-mail: aidrom@gmail.com

office@aidrom.eunet.ro

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2014

Iubiți frați și surori în Domnul,

Cuvintele Sfântului Apostol Pavel adresate corintenilor „*Oare s-a împărțit Hristos?*” (1 Corinteni 1, 13), care constituie tema de reflecție a *Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor*, din anul 2014, au o profundă semnificație teologică, din perspectiva eclesiologiei creștine.

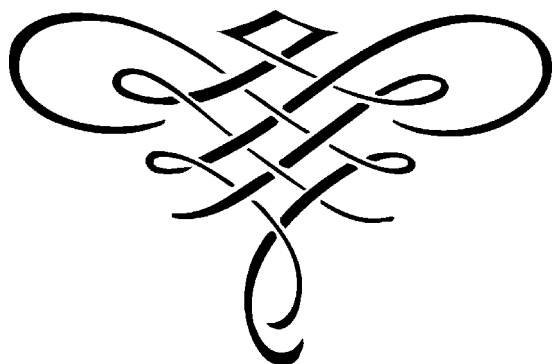
Biserica lui Hristos este *Biserică slăvită, sfântă și fără de prihană* (cf. Efeseni 5, 27), curățită și sfințită prin jertfa unică a Mântuitorului Iisus Hristos, Capul și Mirele Bisericii. Sfințenia Lui se comunică permanent Bisericii prin har, pentru ca ea să fie permanent Trupul tainic și sfânt al lui Hristos. Așa cum Iisus Hristos a luat trup omenesc din Fecioara Maria, prin pogorârea Sfântului Duh asupra unei persoane umane, în prezența lui Dumnezeu-Tatăl, tot așa Biserica, Trupul tainic al lui Hristos, se constituie la Cincizecime prin pogorârea Sfântului Duh, trimis de Tatăl la cererea Fiului, asupra mai multor persoane umane – Apostolii, în formă de limbi de foc, iar aceștia au început să boteze pe cei ce cred în Iisus Hristos, *în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*. De aceea, Biserica lui Hristos este plină de prezența harului și a iubirii Preasfintei Treimi.

Deoarece în decursul timpului, din nefericire, creștinii s-au separat și împărțit în diferite confesiuni sau ramuri antagoniste, astăzi, când fenomenul secularizării și al relativizării valorilor creștine atinge proporții alarmante, lucrarea pentru refecerea unității creștinilor trebuie intensificată prin dialog și cooperare misionară.

În fața multiplelor provocări secularizante, **creștinii pierd din credibilitate când se află în stare de conflict, dar câștigă în credibilitate când au credință vie, dialoghează și cooperează unii cu alții, pentru ajutorarea semenilor aflați în suferință și sărăcie.**

Mai precis, Hristos Domnul ne cheamă astăzi să ascultăm Evanghelia Lui, să cultivăm iubirea de Dumnezeu și de semenii, sfințenia vieții, recunoștința, dărnicia și hărnicia, valoarea unică a persoanei umane și a familiei tradiționale, binele comun și frumusețea sufletului generos. Împlinind această vocație profund creștină, vom înțelege mai bine **legătura dintre unitatea de credință eclesială și cooperarea în misiunea socială**. Astfel, vom aduce mai multe semne de speranță în timp de suferință și criză.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți! (2 Corinteni 13, 13)

† DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE
ROMÂNE

Oare a fost Christos împărțit? (1Cor 1,13)

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea tuturor creștinilor reprezintă o ocazie potrivită de a ne exprima, prin credință și prin rugăciune, dorința noastră sinceră de a reface unitatea Bisericii, atât de mult dorită de Mântuitorul nostru. În măsura în care dorim cu adevărat această unitate, textul Sfintei Scripturi care ne este propus ca temă de reflecție, ne ajută să regândim bazele acestei unități așa cum a înțeles-o și a propus-o Sfântul Apostol Paul Bisericii din Corint, Biserică ce trăia experiența dureroasă a destrămării:

Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Christos, să fiți toți în armonie și să nu fie între voi dezbinări, ca să fiți desăvârșiți în același cuget și în aceeași simțire... Când între voi există invidie și ceartă, nu sunteți oare [oameni] de carne...? Când unul spune: „Eu sunt al lui Paul”, iar altul: „Eu al lui Apolo”, nu sunteți voi oameni? Oare a fost Christos împărțit? Oare Paul a fost răstignit pentru voi, sau în numele lui Paul ați fost botezați?...

Potrivit acestui text, unitatea Bisericii se fondează în pătimirea lui Isus Christos răstignit și în participarea fiecărui credincios la moartea și învierea Mântuitorului prin botezul pe care l-a primit. O astfel de participare spirituală și sacramentală la moartea și învierea lui Christos ne adună pe toți în unitatea Trupului Său mistic unde *ochiul nu poate să spună mâinii: „Nu am nevoie de tine” și nici capul picioarelor: „Nu am nevoie de voi”* (1Cor 12,21). Dimpotrivă, cine se simte membru al acestui Trup al lui Christos, va ști întotdeauna, ajutat de lumina Duhului Sfânt, să își armonizeze propriile particularități și sensibilități la promovarea binelui comun.

Împărțășind cu toții acest crez, vă invit să profităm de acest moment de har pentru ca rugăciunea pe care o vom înălța către Domnul nostru al tuturor să trezească în noi acel simțământ care ne face să ne simțim cu adevărat frați.

Cu binecuvântare,

**DR. IOAN
ROBU**

**ARHIEPISCOP MITROPOLIT DE
BUCUREȘTI**

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2014

I Corinteni 1:1-17

Biserica lui Hristos este sobornicească deoarece Hristos poartă în Sine toată omenirea. Porunca Sa: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura.”(Marcu 16:15), este adresată întregii omeniri, fără a ține seamă de neam și de răspândirea neamurilor în lume.

Biserica este Una și Sobornicească având ca misiune sfântă vestirea și întărirea Împărăției lui Dumnezeu și a Voinței Sale. Este Una și Sobornicească prin misiunea Domnului nostru Iisus Hristos pe pământ, misiune transmisă apostolilor prin sfințirea Sfântului Duh în ziua pogorării Acestuia asupra lor. Prima biserică, luminată cu limbile de foc sfințitoare în Casa de Sus, este Biserica Universală care, prin truda Sfinților Apostoli, s-a răspândit peste neamurile lumii ca un soare cu razele sale. Apostolii și cei ce i-au urmat până astăzi în biserici sunt razele acelei sfințite Biserici la a cărei temelie este însuși Hristos, fiecare dintre raze luminând același Adevăr. În ființa Sa, Biserica, este Una dar împărțită între neamuri de apostoli și urmașii lor, nepierzându-și prin aceasta nici sfințenia, nici unitatea în Hristos: „Căci precum trupul unul este, și are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, multe fiind, sunt un trup, așa și Hristos. Pentru că într-un Duh ne-am botezat noi toți, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat. Căci și trupul nu este un mădular, ci multe.” (I Corinteni 12:12-14). Mărturisind același lucru, Ignatie al Antiohiei, consideră că bisericile locale nu sunt membre ale Bisericii Primare, ci însăși Biserica Primară, având cap pe Hristos și pe apostoli.

Biserica este întruparea creștinismului în istorie, a cărei misiune este aceea de răspândi în lume poruncile trebuincioase mântuirii date de Domnul Hristos Însuși: viață curată în Adevăr, iubire și ajutorul aproapelui și toate cele care, odată împlinite, ne pregătesc pentru viața cea veșnică.

Misiunea Bisericii nu a încetat vreo clipă. Toate razele Bisericii Primare, fiecare în parte purtătoare a Sfântului Duh ce le unește în Un singur Adevăr, trebuie să își urmeze menirea de a-i mântui pe cei încredințați de Domnul Hristos, fără vrajbă, ci cu iubire de pace pentru frații lor; înțelegând că Trupul lui Hristos este Unul și că nici o parte a acestui Trup Preasfânt nu poate viețui departe de Întreg.

PS EPISCOP DATEV HAGOPIAN

ARHIEPISCOPUL BISERICII ARMENE DIN ROMÂNIA

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2014

Iubiți frați și surori întru Domnul,

Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor adeverește an de an "ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună", cum spune Psalmistul. Anul acesta mai mult decât în anii precedenți suntem chemați la unitate în credință în Hristos, Mântuitorul, ca Biserici surori, ca preoți și laici, ca fii și fiice ai lui Dumnezeu și pentru a ne uni glasurile și sufletele în octava de rugăciune comună în localitățile țării noastre sub tema „Oare s-a împărțit Hristos?” din 1.Cor.1,13.

Bisericile din Canada au ales această temă pentru că unitatea între biserici, între creștini, frați și surori în țara lor, dar și în lume, în general, lasă de dorit. În Canada și în multe alte state, inclusiv în România, există mai multe etnii, limbi și culturi diferite, expresii diverse ale vieții creștine, zone cu climă, faună și floră diferite, mai mult sau mai puțin agrare sau industrializate, cu șomaj mare sau chiar fără șomaj. Astfel multe țări sunt dezbinat în interiorul lor, cum este și societatea românească. Dezbinarea se arată în ardoarea unora și indiferența altora pentru credința în Dumnezeu și iubirea de aproape; pentru salvarea vieții pruncilor de la avort; pentru salvarea căsniciei și familiei ca și celulă creată de Dumnezeu și ca bază a întemeierii și continuării societății; pentru a oferi tinerilor o perspectivă mai bună pentru educație și găsirea unui loc de muncă în țară; pentru introducerea unor condiții bune și filantropice în sistemul social și medical în folosul cetățenilor; pentru salvarea unor peisaje naturale și culturale care sunt periclitat de folosirea cianurii precum și de explorarea și exploatarea gazelor de șist. Desigur enumerarea ar putea continua.

Apostolul Pavel prin întrebarea sa retorică ne îndeamnă la contrariul dezbinării, la unitate în credință și iubire, pentru viața și ceea ce o susține: căsnicia, familia, educația, munca, siguranța socială și medicală, mediul sănătos și frumos. Hristos este Domnul vieții și nu al morții. Deci dacă Apostolul îndeamnă la unitate, ne cheamă să-L urmăm uniți în gând și simțire pe Hristos cel înviat și să susținem viața și ceea ce o face demnă de trăit.

În interiorul nostru Dumnezeu a sădit sămânța pentru unitate. Așa cum El n-a vrut să fie singur și a creat omul după chipul Său și l-a făcut parte bărbătească și parte femeiască așa și nouă ne-a implantat dorința pentru unitatea cu Dumnezeu și aproapele nostru în suflet. El ne-a dăruit și voința proprie, astfel încât este la latitudinea noastră să udăm, să îngrijim și să cultivăm aceasta plantă divină prin vorbe și fapte și o viață care susține unitatea în credință în Hristos și unitatea pentru viața dăruită de Dumnezeu.

Și din exterior anul acesta primim un semn pentru unitate. Calendarul gregorian, respectiv cel iulian coincid în privința datei Sfințelor Sărbători, încât toate bisericile din țară sunt chemate să prăznuiască Paștele, Rusaliile și Crăciunul la aceeași dată.

În cunoștință de aceasta și susținând regula ecumenismului "unitate în diversitate" bisericile și creștinii ar putea da un exemplu societății noastre dezbinat prin întrunirea în zilele Sfințelor Sărbători după slujbele divine la diferitele biserici la o slujbă ecumenică, pentru a-L preamări într-un glas pe Hristos, care vrea pacea, buna conviețuire și mântuirea noastră, a tuturor. Hristos nu este al nostru sau al unei biserici anume, ci noi suntem ai Lui.

Cu aceste gânduri Vă împărtășesc voința și dorința Bisericii Evanghelice C.A din România pentru unitate și mă rog la Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți cu al Lui har și a Sa iubire de oameni.

REINHART GUIB

EPISCOPUL BISERICII EVANGHELICE C.A. DIN ROMÂNIA

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2014

„Oare a fost Cristos împărțit?” 1Cor 1,13a

Dragi frați în Cristos!

La propunerea fraților din Canada, în anul 2014, în cadrul Octavei Mondiale de Rugăciune, citind versetele din 1Cor 1, 1-17, putem reflecta asupra Bisericii, asupra unității, asupra ecumenismului, respectiv asupra răspunsurilor primite la întrebările privind situația neplăcută a separării.

Ca rezultat al lucrării reale și omniprezente, dintotdeauna, a Duhului Sfânt, conținutul Scrisorii către Corinteni a fost dăruit de Dumnezeu Bisericii, pentru ca generațiile următoare să cunoască și să țină minte aceste învățături. Octava de Rugăciune din acest an este încă un prilej sfânt pentru a ne întări în Isus Cristos, în morala creștină, și de a crește în unitatea fraternală.

Pe parcursul întâlnirilor zilnice din cadrul acestor opt zile de rugăciune și reflexie prin prisma gândurilor Apostolului Paul, comunitățile noastre creștine pot obține răspunsuri și sfaturi apostolice la întrebările și problemele lor, sfaturi care confirmă fără îndoială că Biserica a avut parte de harurile lui Dumnezeu.

Fiind în comuniune cu Isus, Biserica a primit totul, și deoarece harurile primite au venit în Cristos, Dumnezeu nu a reținut nimic din aceste haruri, deci nici nu putea da mai mult.

Datorită acestui dar desăvârșit, Biserica a devenit trup, și prin Cuvântul exprimat a dobândit a bogăție de neprețuit.

Trebuie să subliniem însă că darul nu a fost primit de credincioși în parte, ci de Biserica însăși. De aceea, este important ca predicile și învățăturile Bisericii să fie foarte clare în acest sens. Harurile revendicate de cineva pentru sine, profeția egoistă au dus întotdeauna la destrămarea și separare.

De aceea, cel care gândește în unitate se încredințează lui Dumnezeu și nu vânează doar ideile proprii ori scopurile personale, oricât de neegoiste sau binevoitoare ar părea acestea. Cuvântul lui Dumnezeu ne convinge de faptul că Biserica – comunitatea creștină – este într-adevăr proprietatea lui Dumnezeu. Iar comunitatea care are certitudine se și străduiește să rămână a lui Dumnezeu.

Biserica este susținută doar de harul și fidelitatea lui Dumnezeu. Cei care o știu, lucrează pentru unitatea comunităților creștine. Biserica este a acelui Dumnezeu a cărui fidelitate față de Biserică este absolută. El și-a dat cuvântul pentru asta.

Fidelitatea lui Dumnezeu se poate determina și în timp. Pentru omul muritor, acest termen este sfârșitul vieții. Pentru Biserică, fidelitatea este valabilă până la întoarcerea lui Isus Cristos. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie unit și în această promisiune.

Iubiți frați! Vă oferim cu binecuvântare programul Octavei Mondiale de Rugăciune din 2014, pentru ca prin învățăturile cuprinse aici Duhul Sfânt să ne ajute pe noi, poporul Bisericii, să ajungem mai aproape de planul lui Isus: „Ca toți să fie una” (Ioan 17,21)

Amin!

EPISCOP KATO BELA,

EPARHIA REFORMATĂ DIN ARDEAL

Citirile biblice pentru fiecare zi

Ziua 1 Împreună... suntem chemați la sfințenie

Ieșirea 19, 3-8 Îmi veți fi împărăție
preotească și neam sfânt
Psalm 94 1-7 Suntem poporul pășunii
Lui și oile mâinii Lui
1 Petru 2, 9-10 Voi, care odinioară nu
erați popor, iar acum sunteți
poporul lui Dumnezeu
Matei 12, 46-50 Oricine va face voia
Tatălui Meu Celui din ceruri
Îmi este frate și soră și mamă

Trei puncte de reflecție

Împreună, cei care chemăm numele
Domnului, suntem chemați să fim
sfinți, „sfințiți în Iisus Hristos” (1
Corinteni 1, 2). În Ieșire, această
adunare a poporului lui Dumnezeu este
descrisă ca un bun prețios, o împărăție
preotească și un neam sfânt.

Prima epistolă a Sfântului Apostol
Petru privește participarea noastră la
această comuniune a sfinților ca
decurgând din chemarea adresată de
Dumnezeu nouă tuturor, în calitate de
neam ales, comuniune sacerdotală a
regelui, popor dobândit de Dumnezeu.
Această chemare merge mână în mână
cu misiunea noastră comună de a
proclama faptele mari ale lui
Dumnezeu care ne-a chemat din
întuneric la lumina Sa.

În plus, descoperim la Sfântul
Matei că, pentru că suntem o comuni-
une a sfinților, unitatea noastră în Iisus
trebuie să se întindă dincolo de familia
noastră, de clanul nostru sau de clasa
noastră socială, pentru că ne rugăm
împreună pentru unitate și încercăm să
facem voia lui Dumnezeu.

Întrebări

- Ce înseamnă expresia „comuni-
unea sfinților” pentru voi sau pentru
tradiția voastră eclezială?
- Cum ne face chemarea de a fi un
„neam sfânt” să ne depășim
înrădăcinarea creștină locală?

Rugăciune

Dumnezeule al milei, împreună cu
toți cei care cheamă numele Domnului
și prin însăși dezbinarea noastră, te
auzim cum ne chemi la sfințenie. În

1. nap Együtt... Szentek vagyunk

2Móz/Kiv 19, 3-8. Papok királysága
és szent nép lesztek
Zsolt 95,1-7. Mi pedig legelőjének
népe, kezében levő nyáj
vagyunk
1Pt 2,9-10. Egykor nem az Ő népe
voltatok, most pedig Isten
népe vagytok
Mt 12,46-50. „Aki cselekszi az én
mennyei Atyám akaratát, az az
én fivérem, nővérem és az én
anyám”

Három gondolat

Akik együtt vagyunk az Úr elhívot-
taiként, szenteknek neveznek bennün-
ket. „Megszentelteknek Krisztus
Jézusban” (1Kor 1,2). A Kivonulás
Könyvében (Mózes 2. könyve) Isten
népének ez az együttléte olyannak
jellemzhető, mint kincs birtoklása,
papok királysága és szent nép.

Péter első levelében a szentek
közösségében való tagságunkat úgy
értelmezzük, hogy az az Isten hívásá-
nak eredménye. Isten hív össze minket,
mint választott nemzetséget, királyi
papságot és Isten tulajdon népét. Ezzel
a hívással jár együtt az a sokrétű meg-
bízatus, hogy az Isten hatalmas cse-
lekedeteit hirdessük. Azt, ahogyan
Isten kivezet bennünket a sötétségből
és bevezet az Ő világosságába.

Máté evangéliumában pedig azt
fedezhetjük fel, hogy a szentek
közössége a mi identitásunk (ön-
azonosságunk) Jézusban. Ez túlterjed a
családon, a rokonságon, a felekezeten.
Ezért imádkozhatunk az egységért, és
kereshetjük a lehetőségét annak, hogy
miként cselekedjük meg Isten akaratát.

Kérdések

- Mit jelent nekünk és az egyházi
hagyomány számára a „szentek
közössége”?
- Az a tény, hogy elhívásunk
alapján „szent nemzet” vagyunk,
milyen módon készíten bennünket arra,
hogy a kereszténység keretein túl-
lépjünk?

Imádság

Kegyelmes Istenünk! Szétsza-
kadozottságunkban mi is ma együtt
halljuk hívásodat azokkal, akik
Nevedet segítségül hívják, hogy szen-

1. Tag Gemeinsam sind wir als Heilige berufen

Exodus 19,3-8 Ihr sollt mir als ein
Reich von Priestern und als
ein heiliges Volk gehören
Psalm 95,1-7 Wir sind das Volk seiner
Weide, die Herde, von seiner
Hand geführt
1 Petrus 2,9-10 Einst wart ihr nicht
sein Volk, jetzt aber seid ihr
Gottes Volk
Matthäus 12,46-50 Wer den Willen
meines himmlischen Vaters
erfüllt, der ist für mich Bruder
und Schwester und Mutter

Drei Denkanstöße

Gemeinsam sind wir, die wir den
Namen des Herrn anrufen, als Heilige
berufen, denn wir sind „Geheiligte in
Christus Jesus“ (1 Kor 1,2). Im Buch
Exodus wird dieses von Gott gesamm-
elte Volk als sein besonderes
Eigentum, als Reich von Priestern und
als heiliges Volk beschrieben.

Für den ersten Petrusbrief folgt
unsere Zugehörigkeit zu dieser
Gemeinschaft der Heiligen daraus,
dass Gott uns zusammenruft zu einem
ausgewählten Geschlecht, einer
königlichen Priesterschaft, einem Volk,
das sein besonderes Eigentum wurde.
Aus dieser Berufung folgt der Auftrag
an uns alle, die großen Taten Gottes zu
verkünden, mit denen er uns aus der
Finsternis in sein Licht geführt hat.

Das Matthäusevangelium lässt uns
einen weiteren Aspekt entdecken: Wir
sind eine Gemeinschaft von Heiligen,
und unsere Einheit in Christus über-
steigt die Grenzen von Familie, Sippe
und Klasse. Uns verbinden das Gebet
um Einheit und das Streben danach,
den Willen Gottes zu tun.

Fragen

- Was bedeutet der Begriff
„Gemeinschaft der Heiligen“ für Sie,
was bedeutet er in der Tradition Ihrer
Kirche?
- Inwiefern ist unsere Berufung, ein
„heiliges Volk“ zu sein, Anstoß, über
die Grenzen unserer örtlichen
Gemeinde hinauszugehen?

Gebet

Barmherziger Gott, gemeinsam mit
allen, die den Namen des Herrn

ciuda tuturor, ai făcut din noi un neam ales, o preoție împărătească, un neam sfânt. Prin puterea Duhului Tău Celui Sfânt, du-ne împreună spre comuniunea sfinților și întărește-ne să facem voia Ta și să vestim faptele mari ale lui Hristos Iisus, Domnul nostru. Amin.

Ziua a 2-a
Împreună... Îi mulțumim lui
Dumnezeu pentru harul pe care l-a
revărsat peste noi toți

Deuteronomul 26, 1-11 Ne-a scos

Domnul din Egipt

Psalm 100 Îți mulțumesc Doamne,
lăudat să fie numele Tău

Filipeni 1, 3-11 Mulțumesc

Dumnezeului meu ori de câte

ori îmi amintesc de voi

Ioan 1, 1-18 Harul și adevărul au venit
prin Iisus Hristos

Trei puncte de reflecție

În Deuteronom, recunoștința este un mod de viață puternic impregnat de conștiința prezenței lui Dumnezeu în sine și de jur împrejur. E aptitudinea de a recunoaște că harul lui Dumnezeu este lucrător și viu în fiecare dintre noi și în toate popoarele de pretutindeni și de a-I mulțumi lui Dumnezeu. Bucuria ce se naște din acest har e atât de profundă încât se revărsă și peste „străinii care sunt la tine”.

În context ecumenic, recunoștința este dispoziția de a te bucura de darurile harului lui Dumnezeu prezente în alte comunități creștine, atitudine care permite schimbul ecumenic al darurilor și posibilitatea de a învăța unii de la alții.

Toată viața e un dar de la Dumnezeu; de la creație până când Dumnezeu S-a întrupat prin viața și lucrarea lui Iisus și până astăzi. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile de har și adevăr care ne-au fost dăruite în Iisus Hristos și care se manifestă în fiecare dintre noi și în bisericile noastre.

Întrebări

• Care sunt darurile harului lui Dumnezeu ce provin din tradiții ecleziale pe care le trăim deja în propriile noastre comunități?

• Cum ar putea creștinii din diferitele tradiții să primească și să împărtășească mai bine diversitatea darurilor lui Dumnezeu dăruite nouă tuturor?

Rugăciune

Dumnezeule foarte iubitor și plin de bunătate, Îți mulțumim pentru bine-

tek legyünk. Jézus Krisztus által már választott nemzettséggé, királyi papsággá és szent nemzeté tettél bennünket. Szentlelked által vezess a szentek közösségébe, és erősíts meg minket akaratom cselekvésére, hogy hirdethessük a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmas cselekedeteit. Amen.

2. nap:
Együtt... Egymásnak hálát adunk
Isten kegyelméért

5 Móz/MTörv 26, 1-11 Az Úr kihozott bennünket Egyiptomból.

Zsolt 100 Adjátok hálát Istennek, áldjátok nevét!

Fil1, 3-11 Hálát adok az én

Istenemnek, valahányszor

megemlékezem rólatok.

Jn1,1-18 A kegyelem és az igazság

Jézus Krisztus által jelent meg.

Három gondolat

A Kivonulás Könyvében (Mózes 2. könyve) a hála az élet megélésének egyik módja, amit az Isten bennünk és körülöttünk valóságos jelenlétének biztos tudatával élhetünk meg. A hála az a képesség, hogy hatékonyan és elevenen felismerjük egymásban és minden emberben az Isten kegyelmét. Így tudunk igazán hálát adni az Istennek. S ebből a kegyelemből olyan nagy öröm árad, mely magába tudja foglalni még „az idegeneket is, akik közöttünk élnek”.

A hála – ökumenikus összefüggésben – annyit jelent, hogy képes vagyok örülni más keresztény közösségekkel együtt az Isten kegyelmének és ajándékainak. Így nyílik meg az ökumenikus ajándékosztás ajtaja, és hálaadást tudunk tanulni egymástól.

A teljes élet Isten ajándéka. Ez a teremtés pillanatától tart addig a pillanatig, amíg az Isten testté lett Jézusában élünk. S ez tart ma is. Meg kell köszönünk Isten kegyelmének és igazságának minden ajándékát, mert ezeket Jézus Krisztusban kaptuk. Így is kell tovább adnunk egymásnak saját egyházunkban.

Kérdések

• Melyek az Isten kegyelmének azok az ajándékai, amelyeket már megtapasztaltunk, akár egyházi hagyományainkban a magunk gyülekezetében?

• Milyen módon tudnák még jobban befogadni és megosztani azt a sokféle ajándékot, amellyel az Isten ajándékaként mint különböző hagyományokkal rendelkező keresztények szolgálhatunk?

Imádság

Szerető és kegyelmes Istenünk! Megköszönjük kegyelmed ajándékait.

anrufen, hören wir in all unserer Gebrochenheit deinen Anruf, Heilige zu sein. Du hast uns zu einem auserwählten Geschlecht, einer königlichen Priesterschaft, einem heiligen Volk gemacht. Führe uns durch die Kraft deines Heiligen Geistes in der Gemeinschaft der Heiligen zusammen und stärke uns, dass wir deinen Willen tun und die großen Taten Christi Jesu, unseres Herrn, verkünden. Amen.

2. Tag

Gemeinsam danken wir für die
Gnade Gottes, die uns in Christus
Jesus geschenkt wurde

Deuteronomium 26,1-11 Der Herr

führte uns aus Ägypten

Psalm 100 Dankt Gott, preist seinen Namen

Philipp 1,3-11 Ich danke Gott jedes

Mal, wenn ich an euch denke

Johannes 1,1-18 Die Gnade und die Wahrheit kamen durch Jesus Christus

Drei Denkanstöße

Dankbarkeit wird im Buch Deuteronomium als Lebensstil verstanden, der von einem tiefen Bewusstsein für die Gegenwart Gottes in uns und um uns herum geprägt ist. So sind wir in der Lage, in einander und in allen Menschen die wirksame und lebendige Gnade Gottes zu erkennen und Gott dafür Dank zu sagen. Aus dieser Gnade erwächst eine Freude, die so groß ist, dass sie sogar „die Fremden in deiner Mitte“ einschließt.

Im ökumenischen Kontext bedeutet Dankbarkeit die Fähigkeit, sich an den Gnadengaben Gottes zu erfreuen, die in anderen Kirchen vorhanden sind – eine Haltung, die einen ökumenischen Austausch von Gaben und gegenseitiges Lernen voneinander ermöglicht.

Alles Leben ist Geschenk Gottes: Angefangen beim Augenblick der Schöpfung über jenen, da Gott Fleisch wurde im Leben und Wirken Jesu, bis hin zu diesem gegenwärtigen Moment, in dem wir leben. Danken wir Gott für die Gaben der Gnade und Wahrheit, die uns in Jesus Christus geschenkt sind und die in unseren Mitmenschen und in unseren Kirchen konkret werden.

Fragen

• Welche Gnadengaben Gottes aus anderen kirchlichen Traditionen erfahren wir schon jetzt in unserer eigenen Gemeinschaft?

• Wie könnten Christinnen und Christen unterschiedlicher Traditionen die vielfältigen Gaben, die Gott uns verliehen hat, besser annehmen und weitergeben?

facerile harului Tău pe care le descoperim în propria noastră tradiție și în tradițiile altor biserici. Prin harul Sfântului Tău Duh, fă ca recunoștința noastră să continue să sporească prin întâlnirile noastre și prin experiența mereu reînnoită a darului Tău de unitate. Ți-o cerem prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Ziua a 3-a

Împreună... nu ne lipsște niciunul dintre darurile harului

Iov 28, 20-28 Iată, frica de Dumnezeu, aceasta este înțelepciunea
Psalm 144, 10-21 Deschizi Tu mâna
Ta și de bunăvoie saturezi pe toți cei vii
Efeseni 4, 7-13 Fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos
Marcu 8, 14-21 De ce gândiți că n-aveți pâine?

Trei puncte de reflecție

Iov își dă seama că în ciuda a tot ce i s-a luat, i-a rămas frica de Domnul – adică înțelepciunea. Noi, frați și surori în Hristos, chiar dacă sărăciți de diviziunile noastre, am primit cu toții din belșug o diversitate de binefaceri atât spirituale cât și materiale pentru edificarea Trupului Său.

Și totuși, în ciuda promisiunilor lui Dumnezeu și a vieții și iubirii generoase a lui Iisus, ni se întâmplă, la fel ca ucenicilor din Evanghelia după Sfântul Marcu, să uităm adevărata noastră bogăție: ne împotrivim unii altora, teaurizăm; vorbim și acționăm ca și cum „nu am avea pâine”.

Hristos nu a fost divizat: dispunem împreună de suficiente daruri pentru a le putea împărțiți cu ceilalți și cu „tot ce viază”.

Întrebări

- Prin ce am uitat belșugul darurilor lui Dumnezeu și am proclamat că „nu avem pâine”?
- Cum putem împărțiți mai bine darurile spirituale și materiale care ne-au fost încredințate pentru a le pune la dispoziția celorlalți?

Rugăciune

Dumnezeule credincios, care ai mâna larg deschisă, te binecuvântăm pentru că ne-ai copleșit cu toate darurile spirituale necesare pentru a atinge dimensiunea lui Hristos în deplinătatea Sa: pentru înțelepciune, pentru darul slujirii și pentru pâinea pe care ne-o dăruiești. Ajută-ne să fim semni al belșugului darurilor Tale în unitate, astfel încât să putem transmite

Köszönjük, hogy ezek benne élnek tapasztalatainkban, hagyományainkban és más egyházak hagyományában is. Szentlelked kegyelme által munkáld hálánk növekedését. Segíts megtapasztalni a Te egységet teremtő ajándékaidat azokon az új utakon keresztül, melyet nekünk is mutatsz. A mi Urunk Jézus Krisztusért kérünk. Ámen.

3. nap:

Együtt... Semmilyen lelki ajándékban nincs hiányunk

Jób 28, 20-28 Íme az Úr félelme a bölcsesség
Zsolt 145, 10-21 Kinyitod a kezedet, és betöltesz minden élőlényt kegyelmesen
Ef 4, 7-13 A kegyelem pedig mindgyükünknek a Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott
Mk 8,14-21 Mit tanakodtok azon, hogy nincs kenyeretek?

Három gondolat

Amikor Jób felismerte, hogy bár mindent elvesztett, mégis megmaradt továbbra is az Úr félelmében, ez a bölcsesség! Jóllehet mi belefáradtunk a megosztottságba, mégis mint Krisztusban testvérek mindannyian Isten kegyelmének ajándékaiban részesültünk – akár testi, akár lelki síkra gondolunk.

Ezeket arra kaptuk, hogy építsük a Krisztus testét. Az Isten ígérete és Jézus szolgáló élete és szeretete ellenére éppen úgy, mint Márk evangéliumában a tanítványok, mi is gyakran elfeledkezünk az igazi értékről, megosztókká válunk.

Ezért beszélünk és cselekszünk úgy, mintha „nem lenne kenyérünk”. Krisztust nem lehet részekre szedni, bontani. Csak így van ahhoz elegendő ajándékunk, amit meg tudunk osztani egymással és „minden élővel”.

Kérdések

- Miért felejtettük el Isten sokféle ajándékát. Miért mondjuk ezek helyett inkább azt, hogy „nincs kenyérünk”?
- Hogyan tudnánk jobban megosztani azokat a kapott lelki, és testi ajándékokat másokkal, amelyekkel megajándékozott minket Isten?

Imádság

Hűséges, és bőkezű Istenünk! Téged áldunk azokért a lelki ajándékokért, amelyeket Krisztusban megismertünk, és amelyekre nagy szükségünk van ahhoz, hogy legyen bölcsességünk, istentiszteletünk és legyen kenyérünk. Segíts nekünk abban is Urunk, hogy megmutathassuk, milyen bőkezű Istenünk van. Kérünk

Gebet

Liebender und gnädiger Gott, wir danken dir für die Gaben, die uns deine Gnade schenkt und die wir in unserer eigenen Tradition wie in den Traditionen anderer Kirchen erfahren. Durch die Gnade deines Heiligen Geistes lass uns dankbar sein dafür, dass wir einander begegnen und deine Gabe der Einheit neu erfahren dürfen. Darum bitten wir durch Jesus Christus, unseren Herrn. Amen.

3. Tag

Gemeinsam fehlt uns keine geistliche Gabe

Ijob 28,20-28 Seht, die Furcht vor dem Herrn, das ist Weisheit
Psalm 145,10-21 Du öffnest deine Hand und sättigst alles, was lebt, nach deinem Gefallen
Epheser 4,7-13 Jeder von uns empfing die Gnade in dem Maß, wie Christus sie ihm geschenkt hat
Markus 8,14-21 Was macht ihr euch darüber Gedanken, dass ihr kein Brot habt?

Drei Denkanstöße

Ijob wird sich bewusst, dass ihm zwar alles genommen ist, ihm die Furcht vor dem Herrn aber bleibt – das ist Weisheit. Als Brüder und Schwestern in Christus sind wir zwar arm durch unsere Spaltungen, aber uns allen ist eine Fülle vielfältiger Gaben spiritueller wie materieller Art zum Aufbau seines Leibes gegeben.

Aber trotz der Verheißungen Gottes und Jesu sich verschenkenden Lebens und überströmender Liebe vergessen wir, wie die Jünger im Markus-Evangelium, manchmal unseren wahren Reichtum: Wir zerteilen, wir horten, wir reden und handeln, als hätten wir „kein Brot“.

Christus ist nicht zerteilt: Gemeinsam verfügen wir über genug Gaben, und wir können sie miteinander und mit „allem, was lebt“, teilen.

Fragen

- Wo haben wir die Fülle der göttlichen Gaben vergessen und verkündet stattdessen: „Wir haben kein Brot“?
- Wie können wir die uns anvertrauten spirituellen und materiellen Gaben besser mit anderen teilen?

Gebet

Treuer, freigebiger Gott, wir preisen dich dafür, dass du uns alle geistlichen Gaben schenkst, die wir brauchen, damit wir Christus in seiner vollendeten Gestalt darstellen: Für die Gabe der Weisheit, die Gaben des Dienens und für das Brot. Hilf uns, Zeichen deiner Fülle zu sein, indem wir

binefacerile stăpânirii Tale veșnice în toate locurile de suferință și sărăcie. Plini de Duhul Sfânt Te rugăm în numele Celui care ne-a dat pâinea vieții Lui dăruite pentru noi, acum și în vecii vecilor. Amin.

Ziua a 4-a **Împreună... afirmăm că Dumnezeu este credincios**

Plângeri 3, 19-26 Millele Domnului nu s-au sfârșit
Psalm 56, 7-11 Credințioșia lui Dumnezeu se înalță peste ceruri
Evrei 10, 19-25 Credincios este Cel ce a fâgăduit
Luca 1, 67-75 Și să facă milă cu părinții noștri

Trei puncte de reflecție

Unitatea veșnică între Tatăl, Fiul și Duhul ne apropie mai mult de iubirea lui Dumnezeu și ne cheamă să participăm în lume la lucrarea Lui de dragoste, milă și dreptate. Mila și dreptatea nu pot fi despărțite de Dumnezeu; dimpotrivă, ele sunt unite în iubirea neclintită pe care Dumnezeu ne-a arătat-o făcând legământ cu noi și cu toată creația.

Zaharia, care tocmai devenise tată, mărturisește că Dumnezeu milii se manifestă ținându-și fâgăduința față de Avraam și de urmașii lui. Dumnezeu este credincios față de legământul Său sfânt.

Continuând să ne rugăm pentru unitatea Bisericii, să nu neglijăm întâlnirile și încurajările reciproce, stimularea către iubire și fapte bune, mărturisind din nou că „Dumnezeu este credincios”.

Întrebări

• În ce domenii ați observat credințioșia lui Dumnezeu în viața noastră și a comunității noastre în timpul anului trecut?

• Cum vă încurajează credințioșia lui Dumnezeu să căutați în continuare unitatea creștină?

Rugăciune

Dumnezeule credincios, îți mulțumim pentru dragostea Ta neclintită și pentru credințioșia Ta care se ridică până la cer. Umple-ne de încrederea în fâgăduințele Tale în timp ce așteptăm cu speranță voioasă unitatea vizibilă deplină a Bisericii Tale și lucrăm și ne rugăm împreună pentru a o dobândi. Te rugăm prin Iisus Hristos, Domnul nostru, cu puterea Duhului Sfânt, un singur Dumnezeu, acum și în vecii vecilor. Amin.

gyűjts egybe bennünket, hogy minden-hová elvihessük országod ajándékait, hogy kevesebb legyen a hiányérzet és a szenvedés. Töltsd ki ránk Szentlelkedet, általa kérünk, Jézus nevében imádkozunk, aki megtörtetett értünk. Hallgass meg minket most és mindenkor. Amen.

4. nap: **Együtt...Megerősítjük, hogy Isten hűséges**

JSir/Siral 3,19-26 Szeret az Úr azért nincs még végünk
Zsolt 57, 7-11 Isten hűsége a fellegekig ér
Zsid 10, 19-25 Mert hű az, aki ígéretet tett
Lk 1,67-75 Meglátogatta népét az Úr, és váltságot szerzett neki

Három gondolat

Az Atya, Fiú és Szentlélek örökkévaló egysége visz bennünket egyre közelebb az Isten szeretetéhez. Hív bennünket arra, hogy mi is ebben a világban Isten munkájának – szeretetének, kegyelmének és igazságának – részesei legyünk. Az Isten kegyelme és igazsága ugyanis együtt jár Isten szeretetével. Ez Isten megvalósult ígérete.

Zakariás pap amikor apa lett, Isten megvalósult kegyelmének nagyságáról tanúskodott. Azt hirdette, hogy Isten valóban megtartja ígéreteit, amelyeket korábban Ábrahámnak és utódainak adott.

Az egyház egységéért imádkozva úgy cselekedett, mondván, hogy „az Isten hűséges”.

Kérdések

• Hogyan mutatkozott meg Isten hűsége a te életedben, vagy a gyülekezeted életében az elmúlt esztendőben?

• Hogyan ösztönöz bennünket Isten hűsége arra, hogy a keresztény egyház munkásai legyünk?

Imádság

Hűséges Istenünk! Megköszönjük, hogy ma is változatlan a te szereteted és hűséged, mely felér a fellegekig. Téged várunk örvendezve, amikor dolgozunk és imádkozunk egyházzad látható egységéért. Töltsd el szívünket reménységgel. Jézus Krisztus, a mi Urunk nevében kérünk, és Szentlelked segítségével imádkozunk most és mindenkor. Amen.

5. nap: **Együtt...Közösségbe vagyunk elhívva**

Ézsaiás 43,1-7 Veled vagyok
Zsolt 133 Ó mily szép, és mily

einmütig die Gaben deines ewigen Reiches überall dorthin tragen, wo Leid und Mangel herrschen. Erfüllt vom Geist erbitten wir dies im Namen Jesu, dessen Gabe das Brot seines Lebens war, gebrochen für uns, jetzt und allezeit. Amen.

4. Tag **Gemeinsam bekräftigen wir: Gott ist treu**

Klagelieder 3,19-26 Die Huld des Herrn ist nicht erschöpft
Psalm 57,8-12 Gottes Treue reicht, so weit die Wolken ziehn
Hebräer 10,19-25 Er, der die Verheißung gegeben hat, ist treu
Lukas 1,67-75 Er hat sein Volk besucht und ihm Erlösung geschaffen

Drei Denkanstöße

Die ewige Einheit von Vater, Sohn und Geist nimmt uns immer mehr hinein in die Liebe Gottes und beruft uns zur Mitarbeit an Gottes Heilswerk in der Welt, das sich vollzieht in Liebe, Barmherzigkeit und Gerechtigkeit. Barmherzigkeit und Gerechtigkeit sind bei Gott nicht getrennt, sondern sie sind in Gottes unerschöpflicher Huld verbunden, die ihren Ausdruck in Gottes Bund mit uns und mit der ganzen Schöpfung findet.

Der Vater gewordene Zacharias bezeugt, dass Gott, indem er seine Verheißungen an Abraham und seinen Nachkommen erfüllte, sein Erbarmen vollendet hat. Gott ist seinem heiligen Bund treu.

Wenn wir für die Einheit der Kirche beten, dürfen wir die Begegnung miteinander nicht vernachlässigen. Wir müssen einander ermutigen und anspornen zu Liebe und zu guten Taten und bekennen: Gott ist treu.

Fragen

• Wo haben Sie im vergangenen Jahr in Ihrem Leben und im Leben Ihrer Kirche Gottes Treue erfahren?

• Wie inspiriert uns Gottes Treue zum Engagement für das Ziel der christlichen Einheit?

Gebet

Treuer Gott, wir danken dir für deine Huld und Treue, die reichen, so weit die Wolken ziehen. Wir warten in froher Hoffnung und arbeiten und beten gemeinsam für die volle, sichtbare Einheit deiner Kirche. Erfülle uns dabei mit Vertrauen auf deine Verheißungen. Darum bitten wir durch Jesus Christus, unseren Herrn, in der Kraft des Heiligen Geistes, jetzt und allezeit. Amen.

Ziua a 5-a
Împreună... suntem chemați la comuniune

Isaia 43, 1-7 Eu sunt cu tine
Psalm 132 Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!
1 Ioan 1, 3-7 Avem împărtășire unul cu altul
Ioan 15, 12-17 V-am numit pe voi prieteni

Trei puncte de reflecție

Suntem chemați la comuniunea cu Dumnezeu Tatăl și cu Fiul Lui, Iisus Hristos, și cu Duhul Sfânt. Apropiindu-ne de Dumnezeu în Treime, ne apropiem unii de ceilalți în unitatea creștină.

Hristos a transformat legătura noastră cu El, numindu-ne prieteni și nu slugi, ca înainte. Ca răspuns la această relație de iubire, suntem chemați să trecem de la putere și dominație la prietenie și iubire unii către ceilalți.

Răspunzând chemării lui Iisus, mărturisim Evanghelia atât către cei care nu au auzit încă de ea, cât și către cei la care a ajuns deja. Această vestire aduce o chemare către comuniunea cu Dumnezeu și creează comuniunea cu cei care-i răspund.

Întrebări

- Cum trăiți chemarea la comuniunea cu Dumnezeu?
- Cum vă cheamă Dumnezeu la comuniune unii cu ceilalți în sânul propriei voastre Biserici și dincolo de ea?

Rugăciune

Tată prea iubitor, Tu ne-ai chemat la comuniunea cu Fiul Tău și ne-ai ales pentru a da roade vestind Evanghelia. Prin harul Duhului Tău, fă-ne vrednici să ne iubim unii pe alții și să rămânem în unitate, pentru ca bucuria noastră să fie completă. Amin.

Ziua a 6-a
Împreună... încercăm să fim cu toți într-un gând

Judecători 4, 1-9 De mergi tu cu mine, mă voi duce
Psalm 33, 1-14 Caută pacea și o urmează pe ea
1 Corinteni 1, 10-15 Fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere
Luca 22, 24-30 Și s-a iscat între ei neînțelegere

gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek!
1 Jn 1, 3-7 Közösségünk van egymással
Jn 15, 12-17 „Ti barátaim vagytok”

Három gondolat

Isten közösségbe hívott el bennünket az Atyával, az Ő Fiával, Jézus Krisztussal és a Szentlélekkel. S mint elhívottak, ahogyan közeledtünk a Szentháromság Istenhez, úgy jutunk közelebb a keresztény egységhez, de egymáshoz is.

Krisztus azt a változást indította el a tanítványi közösségben, hogy szolgák helyet a barátainak nevez bennünket. Ezért a jézusi szeretetnek erre a megnyilvánulására az erőszak helyett csak az egymás iránti szeretetnek kellene uralkodnia az életünkben.

Jézus arra hívott el, hogy az evangéliummal tanuskodjunk azoknak is, akik még nem hallottak arról, de azoknak is, akik már hallottak Jézusról. Ez olyan megbízatás, amely bennünket Isten közelébe hív. Jézus közössége, melybe hív bennünket Isten, valóban új gyülekezetet jelent.

Kérdések

- Milyen formában tapasztalod meg a hívást Isten közelébe?
- Milyen módon hangzik el Isten hívása a gyülekezeteden belüli és kívüli kapcsolatokra?

Imádság

Istenünk, aki a szeretet Atyja vagy! Bennünket Fiaddal való közösségbe hívtál. Hallottuk megbízásodat is, hogy tanuskodjunk az evangéliumról. Bízattál, hogy életünk gyümölcstermő legyen. Szentlelked által kérünk, tedd lehetővé, hogy mi is szeressük egymást és egységben maradjunk. Segíts ezek által is, hogy teljes legyen az örömünk. Amen.

6. nap:

Együtt... Keressük a megegyezést

Bír 4,1-9 Ha velem jössz, elmegyek
Zsolt 34,1-14 Keressétek a békét, és kövessétek
1Kor 1,10-15 Ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz
Lk 22, 24-30 Ezután versengés is támadt közöttük

Három gondolat

Az 1 Korinthus 1, 12-13-ban olvasott szétszakadozottságról szóló hívre válaszol az evangélium. Ilyen torz helyzetben Krisztus üzenete megfellebbezhetetlen. Segít felismerni a konfliktust és a szakadást. Erre vonatkozott Khloé embereinek szava is. S ez az első lépés a közösség, a gyülekezet sorainak rendezésére.

5. Tag
Gemeinsam sind wir zur Gemeinschaft mit Jesus Christus berufen

Jesaja 43,1-7 Ich bin bei dir
Psalm 133 Seht doch, wie gut und schön ist es, wenn Schwestern und Brüder miteinander in Eintracht wohnen
1 Johannes 1,3-7 Wir haben Gemeinschaft miteinander
Johannes 15,12-17 Ich habe euch Freunde genannt

Drei Denkanstöße

Wir sind zur Gemeinschaft mit Gott dem Vater, seinem Sohn Jesus Christus und dem Heiligen Geist gerufen. Je näher wir dem Dreieinigen Gott kommen, desto mehr kommen wir einander nahe in christlicher Einheit.

Christus hat eine Veränderung in unserer Beziehung angestoßen, nennt uns Freunde, nicht mehr Knechte. Die Liebe Christi befähigt uns zu Freundschaft und gegenseitiger Liebe und hilft uns, Beziehungen zu überwinden, die von Macht und Herrschaftsstreben geprägt sind.

Dem Ruf Jesu folgend bezeugen wir das Evangelium vor jenen, die es noch nicht gehört haben, und vor jenen, die es bereits kennen. Diese Verkündigung beinhaltet den Ruf zur Gemeinschaft mit Gott und begründet Gemeinschaft zwischen allen, die auf diesen Ruf antworten.

Fragen

- Wo erfahren Sie den Ruf zur Gemeinschaft mit Gott?
- Wie ruft Gott Sie zur Gemeinschaft mit anderen, innerhalb Ihrer Kirche und darüber hinaus?

Gebet

Liebender Vater, du hast uns zur Gemeinschaft mit deinem Sohn berufen und willst, dass unser Zeugnis für das Evangelium Frucht bringt. Befähige uns durch die Gnade deines Geistes, einander zu lieben und miteinander in Eintracht zu wohnen, damit unsere Freude vollkommen sei. Amen.

6. Tag
Gemeinsam streben wir danach, geeint zu sein

Richter 4,1-9 Wenn du mit mir gehst, werde ich gehen
Psalm 34,2-15 Suche Frieden und jage ihm nach
1 Korinther 1,10-15 Seid ganz eines Sinnes und einer Meinung
Lukas 22,24-30 Es entstand unter ihnen ein Streit

Trei puncte de reflecție

Dezbinarea descrisă la 1 Corinteni 1, 12-13 este manifestarea unei deformări a Evangheliei care dăunează integrității mesajului lui Hristos. A recunoaște conflictul și despărțirea, cum au făcut-o cei din casa Hloe, este primul pas către restabilirea unității.

Femei precum Debora și Hloe au făcut auzită o voce profetică în poporul lui Dumnezeu în vremuri de conflict și dezbinare și ne pun astfel în fața necesității de a ne reconcilia. Voci profetice de acest fel le pot permite oamenilor să se adune într-o unitate reînnoită pentru a acționa.

Cum scrie Psalmistul, suntem chemați să-L căutăm pe Domnul și pacea Lui făcând eforturi să fim uniți în același cuget și în aceeași înțelegere.

Întrebări

- Vă amintiți de vreo împrejurare în care darea în vileag profetică a unui dezacord a stat la baza unui efort reînnoit pentru o unitate mai puternică?

- Care sunt chestiunile care continuă să ne despartă, în calitate de corp ecumenic? Prin ce căi credeți că se poate obține o unitate mai puternică?

Rugăciune

Dumnezeule al iubirii, tu ne dai martori profetici în vremuri de conflict și dezbinare. Când Te căutăm, Doamne, trimite-ne Duhul Tău cel Sfânt, pentru a face din noi lucrători ai reconcilierii, uniți într-un cuget și într-o înțelegere. Te rugăm prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Ziua a 7-a

Împreună... suntem ai lui Hristos

Isaia 19, 19-25 Domnul le va trimite un mântuitor

Psalm 139, 1-12 Unde mă voi duce de la Duhul Tău?

1 Corinteni 12, 12-26 Dacă un mădu-lar suferă... Dacă un mădu-lar este cinstit...

Marcu 9, 38-41 Cine nu este împotriva noastră este pentru noi

Trei puncte de reflecție

Isaia a vestit că într-o zi egiptenii și asirienii se vor închina alături de Israel și vor fi membri ai poporului lui Dumnezeu. Unitatea creștină face parte din planul lui Dumnezeu de a reuni întreaga omenire și întregul cosmos. Ne rugăm să vină ziua în care ne vom putea închina toți împreună, reuniți de aceeași credință și de aceeași comuniune euharistică.

Darurile diferitelor tradiții ecle-

Így tette ezt Debóra és Khloé, amikor prófétai hangon szóltak Isten népéhez, ahol éppen konfliktus és megosztottság miatt megbékélésre volt szükség. Azóta is az ilyen prófétai jellegű hangok teszik lehetővé az emberek számára, hogy megújuljon a gyülekezetük.

Arra törekszünk, hogy egy legyen a gondolatunk és célunk, mert arra kapunk elhívást, hogy keressük az Urat, keressük Isten békéjét, ahogyan azt a zsoltáros írta.

Kérdések

- Emléksziünk-e olyan eseményre az életünkben, amikor egy nézeteltérés következtében a gyülekezeti egység felbomlott?

- Milyen kérdések okoznak véleménykülönbséget az ökumenében? Milyen lehetőségek vannak a nagyobb egység megteremtéséhez?

Imádság

Szerető Istenünk! A megosztottság időszakában prófétai tanúságtételre hívsz el bennünket. Amikor keresünk Téged, kérünk, küld el hozzánk Szentlelkedet, hogy a te megbékélésed mesterei lehessünk, Jézus Krisztus a mi Urunk nevében. Amen.

7. nap:

Együtt...Krisztushoz tartozunk

Ézs 19,19-25 Az Isten Megváltót küld népének

Zsolt 139,1-12 Hová menjek, lelked elöl?

1Kor 12,12-26 Ha szenved az egyik tag...Ha megbecsülésben részesül az egyik tag...

Mk 9,38-41 Aki nincs ellenünk, az mellettünk van

Három gondolat

Ézsaiásnak arról a napról volt látomása, amikor majd az egyiptomiak és az asszírok együtt fognak imádkozni Izraellel, az Isten terveihez, amelyek az emberiség egységére és a világegyetem jövőjére vonatkozik. Jó, ha mi is imádkozunk azért a napért, amikor embertársainkkal együtt imádhajuk az Istent és egyek leszünk az úrvacsorai közösségben.

Tudjuk, hogy gazdagok lehetünk a sokféle egyházi hagyomány adta ajándékokkal. Mégis fel kellene ismernünk ezek között a hagyományok között azokat az ajándékokat, amelyek a látható egység felé vezetnek bennünket. Keresztségünk egygé tett bennünket Krisztusban.

Miközben megbecsüljük saját felekezeteinket (egyházunkat), Pál apostol emlékeztetője jut eszünkbe, hogy mindannyian, akik az Úr nevét hívjuk segítségül, Krisztusban egy test

Drei Denkanstöße

Die in 1 Korinther 1,12f. beschriebene Uneinigkeit geht mit einer Verfälschung des Evangeliums einher, die der Botschaft Christi zuwiderläuft. Der erste Schritt der Wiederherstellung der Einheit besteht darin, Konflikte und Uneinigkeit zuzugeben, wie die Leute der Chloë es taten.

Wenn es Konflikte und Spaltungen gibt, erheben Frauen wie Debora und Chloë eine prophetische Stimme im Volk Gottes und konfrontieren uns mit der Notwendigkeit zur Versöhnung. Solche prophetischen Stimmen können Menschen in die Lage versetzen, aus erneuerter Einheit heraus gemeinsam zu handeln.

In dem Ringen darum, eines Sinnes und einer Meinung zu sein, sind wir aufgerufen, den Herrn und seinen Frieden zu suchen, wie es in unserem Psalm heißt.

Fragen

- Erinnern Sie sich an eine Gelegenheit, bei der durch die prophetische Benennung einer schmerzlichen Meinungsverschiedenheit in der Kirche ein neuerliches Ringen um größere Einheit angestoßen wurde?

- Welche Fragen verursachen bis heute Spaltungen unter uns, die wir doch ein Leib sind? Welche Wege zu größerer Einheit sehen Sie?

Gebet

Liebender Gott, angesichts von Konflikten und Spaltungen schenkt du uns prophetische Zeugnisse. Wenn wir dich suchen, Herr, schenke uns deinen Heiligen Geist, dass er uns zu Bauleuten der Versöhnung macht, die eines Sinnes und einer Meinung sind. So bitten wir durch Jesus Christus, unseren Herrn. Amen.

7. Tag

Gemeinsam halten wir zu Christus

Jesaja 19,19-25 Gott wird ihnen einen Retter schicken

Psalm 139,1-12 Wohin könnte ich fliehen vor deinem Geist

1 Korinther 12,12-26 Wenn ein Glied leidet ...; wenn ein Glied geehrt wird

Markus 9,38-41 Wer nicht gegen uns ist, der ist für uns

Drei Denkanstöße

Jesajas Vision beschreibt den Tag, an dem Ägypter und Assyrer gemeinsam mit Israel Gott als sein Volk anbeten. Die Einheit der Christen ist Teil des Heilsplans Gottes für die Einheit der ganzen Menschheit, ja des Kosmos selbst. Wir beten um den Tag, an dem wir gemeinsam in einem

ziale sunt binecuvântări pentru noi. Recunoscându-ne unii celorlalți aceste daruri particulare, suntem conduși spre unitatea vizibilă.

Botezul nostru ne reunește într-un singur trup în Hristos. Dacă ne iubim propriile Biserici, Sfântul Pavel ne amintește că toți cei care cheamă numele Domnului sunt uniți cu noi în Hristos, pentru că suntem toți mădulare ale aceluiși trup. Nu putem spune nimănui: „N-am trebuință de tine” (1 Corinteni 12, 21).

Întrebări

- După ce semne ne dăm seama că „suntem ai lui Hristos”?
- În ce sens poate fi folosită expresia „sunt al lui Hristos” pentru a-i diviza pe creștini în loc de a-i uni?

Rugăciune

Îți mulțumim, o, Dumnezeuul nostru, pentru binecuvântarea pe care o dai fiecărui mădular și tuturor mădularelor trupului lui Hristos prin darurile Duhului Tău. Ajută-ne să ne sprijinim unii pe alții, să ne respectăm diferențele și să lucrăm pentru unitatea tuturor celor care, pe tot pământul, îl mărturisesc pe Iisus ca Domn. Amin.

Ziua a 8-a

Împreună... vestim Evanghelia

Isaia 61, 1-4 Duhul Domnului este peste mine, că Domnul m-a trimis să binevestesc
1 Corinteni 15, 1-8 V-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit
Psalm 144, 1-7 Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale
Luca 4, 14-21 Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre

Trei puncte de reflecție

Vestea Bună prorocită de Isaia, împlinită în Domnul nostru Iisus Hristos, predicată de Sfântul Apostol Pavel și primită de Biserică este cea pe care o propovăduim toți împreună. Ținând cont în mod cinstit de diferențele și de aspectele specifice ale profesiunilor cărora le aparținem, nu trebuie să pierdem niciodată din vedere faptul că suntem trimiși împreună să predicăm Vestea cea Bună a lui Iisus Hristos.

Sfântul Pavel este trimis „să binevestească, dar nu cu înțelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Hristos” (1 Corinteni 1, 17). În puterea crucii trebuie căutată calea spre unitate.

Realitatea și actualitatea Evanghe-

tagjai vagyunk. Ezért nincs senki, aki jobban állíthatná és jelenthetné ki: „Nincs rád szükségem” (1Kor 12,21)

Kérdések

- Melyek a jelei a „Krisztushoz tartozásnak”?
- Vajon ez a mondat „Krisztushoz tartozom” megosztja a keresztényeket az egység helyett?

Imádság

Istenünk! Hálát adunk Neked azért, hogy Szentlelked sokféle ajándékával a Krisztus testének minden tagját megáldod. Segíts minket, hogy egymást támogassuk, tiszteljük a másik ember különbözőségét is. Támogass bennünket abban is, hogy szerte a világban a Jézus Krisztusban való egységet munkáljuk. Urunk nevében. Ámen.

8. nap:

Együtt...Hirdetjük az evangéliumot

Ézs 61,1-4 Az Úrnak lelke elküldött, hogy örömhírt vigyek
Zsolt 145,1-7 Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet
1Kor 15,1-8 Hirdettem nektek az evangéliumot, amelyet be is fogadtatok
Lk 4,14-21 Ma beteljesedett ez az írás fületek hallatára

Három gondolat

Ézsaiás próféta jövendölése alapján újra és újra hirdetjük azt az örömhírt, amely mint Isten ígérete Jézus Krisztusban teljesedett be az egyház számára, ahogyan azt Pál apostol ige hirdetéséből tudjuk. Sohasem szabad elveszítünk azt a közös megbízatásunkat, amelyet Jézus Krisztusban és az evangélium hirdetésében kaptunk. Még akkor sem, ha szembesülünk különbözőségeinkkel vagy felekezeti hovatartozásunkkal.

Pál apostol azt tartotta apostolsága céljának, hogy „hirdesse az evangéliumot, de nem bölcselkedő beszéddel, nehogy a Krisztus keresztje elveszítse erejét” (1Kor 1,17). Az egységhez vezető utat mi sem kereshetjük másutt, mert csak a kereszt erejében találjuk meg.

Az evangélium, amit hirdetünk, olyan fontos, hogy az legyen mindig kéznél, mert így tanúskodhatunk hitelesen Jézus Krisztus munkájáról az életünkben, s mint megvalósult értékről a keresztény gyülekezetünkben.

Kérdések

- Hogyan viszonyul az evangélium a kulturális és a történelmi szempontokhoz?
- Mi az akadálya az egységnek?
- Hogyan lehetünk jobb tanúi Krisztus tanúságtételének?

Glauben und einer eucharistischen Gemeinschaft Gott anbeten werden.

Wir sind gesegnet mit den Gaben verschiedener konfessioneller Traditionen. Wenn wir diese Gaben in einander erkennen, bringt uns das auf dem Weg zur sichtbaren Einheit voran.

Unsere Taufe eint uns in Christus zu einem Leib. Wir schätzen unsere jeweiligen Kirchen, aber Paulus erinnert uns daran, dass alle, die den Namen des Herrn anrufen, mit uns in Christus vereint sind, denn wir alle gehören zu dem einen Leib. Zu niemandem können wir sagen: „Ich bin nicht auf dich angewiesen.“ (1Kor 12,21)

Fragen

- Was sind die Kennzeichen dafür, „zu Christus zu halten“?
- Wie kann der Satz „Ich halte zu Christus“, missbraucht werden, um Christen zu spalten, anstatt sie zu einen?

Gebet

Wir danken dir, Gott, dass du jedes einzelne Glied am Leib Christi mit den Gaben deines Geistes segnest. Gib, dass wir einander hilfreich zur Seite stehen, unsere Unterschiede respektieren und uns für die Einheit aller einsetzen, die überall auf der Welt Jesus als den Herrn anrufen. Amen.

8. Tag

Gemeinsam verkünden wir das Evangelium

Jesaja 61,1-4 Der Geist Gottes, des Herrn hat mich gesandt, damit ich eine frohe Botschaft bringe
Psalm 145,1-7 Ein Geschlecht verkünde dem andern den Ruhm deiner Werke
1 Korinther 15,1-8 Denn ich habe euch überliefert, was auch ich empfangen habe
Lukas 4,14-21 Heute hat sich das Schriftwort, das ihr eben gehört habt, erfüllt

Drei Denkanstöße

Gemeinsam verkünden wir aufs Neue die von Jesaja prophezeite frohe Botschaft, die sich in unserem Herrn Jesus erfüllt hat, vom Apostel Paulus gepredigt und von der Kirche empfangen wurde. Wir nehmen unsere konfessionellen Eigenheiten und die Unterschiede zwischen uns ehrlich wahr und dürfen dabei doch nie unseren gemeinsamen Auftrag aus dem Blick verlieren, das Evangelium von Jesus Christus zu verkündigen.

Paulus ist gesandt, „das Evangelium zu verkünden, aber nicht mit gewandten und klugen Worten, damit das Kreuz Christi nicht um seine

lei ne apar prin mărturia pe care o dăm lucrării lui Iisus Hristos în propriile noastre vieți și în viața comunității creștine.

Întrebări

- Prin ce „Evanghelia” pe care ați primit-o nu poate fi disociată de modul ei cultural și istoric de transmitere?

- Este acest aspect un obstacol în calea unității?

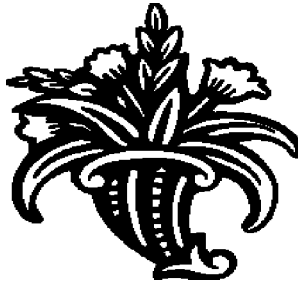
- Cum ne poate face unitatea noastră în Hristos martori mai buni ai Evangheliei pe care am primit-o?

Rugăciune

Dumnezeule a tot harul, Tu L-ai trimis pe Fiul Tău Iisus Hristos, cu puterea Sfântului Duh, pentru a-Ți răscumpăra poporul. Unește-ne în diversitatea noastră, astfel încât să putem trăi și vesti împreună Vestea cea Bună a vieții, morții și învierii lui Hristos, într-o lume în care Ți așteptăm Evanghelia. Amin.

Imádság

Kegyelmes Istenünk! Te küldted el Fiadat, Jézus Krisztust, hogy Szentlelked erejével megváltsa népedet. Tégy eggyé bennünket különbözőségünkben is. Segíts, hogy megerősödjünk hitünkben. Biztass, hogy hirdessük az evangéliumot, mint örömhírt. Hadd hirdessük örömmel, hogy Krisztus feltámadt ezért a viláért, amelynek egyre nagyobb szüksége van erre az evangéliumra. Amen.

Kraft gebracht wird.“ (1Kor 1,17) Der Weg zur Einheit liegt in der Kraft des Kreuzes.

Das Evangelium, das wir verkündigen, wird für uns konkret und relevant, wenn wir das Wirken Jesu Christi in unserem eigenen Leben und im Leben unserer Gemeinde bezeugen.

Fragen

- Wie ist das „Evangelium“, das Sie empfangen haben, mit der kulturellen und historischen Form seiner Übermittlung verquickt?

- War und ist dies ein Hindernis für die Einheit?

- Wie könnte uns unsere größere Einheit in Christus zu besseren Zeuginnen und Zeugen des Evangeliums machen, das wir empfangen haben?

Gebet

Gütiger Gott, du hast deinen Sohn Jesus Christus in der Kraft deines Geistes gesandt, dein Volk zu erlösen. Eine uns in unserer Vielfalt, damit wir gemeinsam die frohe Botschaft von Leben, Tod und Auferstehung Christi in einer Welt verkündigen, die diese Botschaft braucht. Amen.

CUPRINS

*Mesajele de binecuvântare
ale conducătorilor de
Biserici*

*Citirile biblice pentru fiecare
zi*

TARTALOM

*Az Egyházak vezetőinek
köszöntői*

*Az imahét nyolc napjának
mindegyikére szóló bib-
liaolvasási igehelyek*

INHALT

*Die Grußbotschaften der
Kirchenleitungen*

*Schriftlesungen für jeden
Tag*

Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – **AIDRom**

BUCUREȘTI 2
CP 48-41

Tel.: 021.210.46.87
021.212.07.98

e-mail: aidrom@gmail.com
office@aidrom.eunet.ro